

Sygnatura akt: XI GC 1581/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Paulina Lebowska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. S.**

przeciwko **M. K. i W. S.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 24.000 (dwadzieścia cztery tysiące) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 czerwca 2019 roku;
2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 4.817 (cztery osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 1581/19

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 lipca 2019 roku powód D. S. zażądał od pozwanych M. K. i W. S. zapłaty solidarnie na jego rzecz kwoty 24.000 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 8 czerwca 2019 roku. Zażądał również zapłaty kosztów procesu.

W uzasadnieniu podano, że strony zawarły umowę sprzedaży osesków ślimaka hodowlanego, na poczet ceny pozwani uiścili kwotę 6.000 złotych, co stanowiło 20% ceny. Całość miała być zapłacona po wydaniu osesków. Następnie pozwani wskazali, że nie są zainteresowani odbiorem zamówionego towaru. Towar zutylizowano. Powód poniósł szkodę, dochodzi przed sądem zapłaty jej równowartości.

W odpowiedzi na pozew (karta 44) pozwani podnieśli zarzut niewłaściwości miejscowej, wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie na ich rzecz, od powoda, kosztów procesu. Pozwani nie mieli pojęcia o hodowli ślimaków, wpłacili zaliczkę w zaufaniu do powoda. Pozwani byli przekonani, że umowa będzie miała formę pisemną. Na szkoleniu w marcu jeden z pozwanych miał powiadomić powoda, że nie uda się rozpocząć hodowli. Strony nie ustaliły daty odbioru ślimaków. Termin ten miał być uzgodniony po szkoleniu i uzyskaniu finansowania przez pozwanych. Pozwani nie popadli zatem w zwłokę z odbiorem. Powód nie spełnił roszczenia wzajemnego.

Postanowieniem z dnia 6 września 2019 roku (karta 52) sprawę przekazano do rozpoznania tutejszemu sądowi.

Na terminie rozprawy (karta 93) strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. i W. S. mieli zgromadzone oszczędności, M. K. kupił 1,5 hektara gruntu, gdzie mężczyźni planowali założyć hodowlę. Ustalili, że będą hodować ślimaki. Na początku stycznia 2019 roku M. K. i W. S. odszukali przedsiębiorstwo (...), który między innymi prowadzi sprzedaż i hodowlę ślimaków, prowadzi szkolenia dla hodowców ślimaków, sprzedaje paszę dla ślimaków, skupuje wyhodowane ślimaki.

Pierwszy kontakt z przedsiębiorstwem (...) odbył się telefonicznie. Wówczas M. K. dowiedział się, że D. S. przyjmuje zamówienia na ślimaki do hodowli.

Wiadomością e-mail z dnia 17 stycznia 2019 r. M. K. oraz W. S. zamówili u powoda ślimaki na teren 50 arów.

W odpowiedzi E. S.- małżonka powoda poinformowała pozwanych, iż na terenie 50 arów mogą wyhodować 16 ton ślimaka, co wymaga przygotowania poletek hodowlanych o łącznej powierzchni 48 arów, zaś koszt zakupu osesków na 50 arów wynosi 16x3000 czyli 48 000 zł, przy czym wymagany jest również zakup odpowiedniej paszy, której cena na 16 ton ślimaków wyniesie 1840 zł (800 kg). E. S. zwróciła się do pozwanych o przemyślenie ilości dokonanego finalnie zamówienia, wskazując jednocześnie warunki hodowli oraz możliwy termin realizacji zamówienia warunkujący również sposób hodowli. W pierwszej wiadomości e-mail wskazano możliwe terminy odbioru osesków ślimaka – to jest maj bądź kwiecień.

Dowód:

- zeznania pozwanego M. K., karta 96 płyta CD koperta protokół;
- zeznania pozwanego W. S., karta 96 płyta CD koperta protokół;
- zeznania powoda D. S., karta 96 płyta CD koperta protokół;
- zeznania świadka E. S., karta 96 płyta CD koperta protokół;
- korespondencja e-mail z dnia 17 stycznia 2019 r. k. 8-9, 16, 50;

Ostatecznie pozwani telefonicznie złożyli zamówienia na 10 ton ślimaków na 30 arów.

Przelewem z dnia 21 stycznia 2019 r. pozwani uiszcili na rzecz powoda kwotę 6000 zł stanowiącą 20 % za młode ślimaki na 30 arów.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu z dnia 21 stycznia 2019 r. k. 30;
- zeznania świadka E. S. k. 93v.-94;

Wiadomością e-mail z dnia 5 maja 2019 r. E. S. poinformowała pozwanych o przygotowaniu do zamówienia paszy na tucz zasadniczy, wskazując na możliwość zakupu paszy bezpośrednio u niej przy cenie 24000 zł za tonę, wnosząc o dokonanie wpłaty najpóźniej do dnia 25 maja 2019 r. Zakup paszy stanowił możliwość, nie był obowiązkiem kontrahentów.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 5 maj 2019 r. k. 10, 14-15, 17-18;
- zeznania świadka E. S. k. 93v.-94;

Wiadomością e-mail z dnia 5 czerwca 2019 r. D. S. wezwał ostatecznie pozwanych do odbioru zamówionych osesków ślimaka H. A. M., wskazując na złożone dnia 21 stycznia 2019 r. zamówienie opłacone zaliczką w kwocie 6000 zł, wobec przygotowania ślimaków, które się wykluły i oczekują na odbiór. Powód wyznaczył ostateczny termin odbioru na dzień 8 czerwca 2019 r., wskazując, iż po tym terminie ślimaki przestaną być zdatne do dalszej hodowli i będą musiały zostać zutylizowane. Powód wniósł o osobiste stawienie się pozwanych po odbiór towaru i zapłatę pozostałej ceny 24 000 zł.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 5 czerwca 2019 r. k. 12, 17;
- zeznania świadka S. C. (1) k. 93v.;
- zeznania świadka E. S. k. 93v.-94;

Wiadomością e-mail z dnia 6 czerwca 2019 r. W. S., wskazał, iż dnia 29 maja 2019 r. rozmawiał z małżonką powoda w przedmiocie odstąpienia od oferty i zwrotu zaliczki, wnosząc o dokonanie jej zwrotu.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 6 czerwca 2019 r. k. 11, 14;
- zeznania M. K. k. 94v.-95;
- zeznania W. S. k. 95;

Pismem z dnia 7 czerwca 2019 r. powód poinformował M. K., iż zawarta dnia 17 stycznia 2019 r. nie przewidywała możliwości odstąpienia, wskazując na możliwość odstąpienia jedynie w sytuacjach szczególnych, wobec czego wezwał go do odbioru ślimaków i zapłaty kwoty 24 000 zł w terminie do dnia 8 czerwca 2019 r., wskazując jednocześnie na możliwość obciążenia pozwanych odszkodowaniem z tytułu poniesionych strat w związku z rozpoczęciem hodowli zamówionych przez pozwanych ślimaków.

Dowód:

- pismo z dnia 7 czerwca 2019 r. k. 21-23;
- dowód nadania k. 24-25;

Pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. powód odstąpił od umowy z dnia 17 stycznia 2019 r. i wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 24 000 zł w terminie 7 dni oraz kwoty 200 zł tytułem poniesionych kosztów utylizacji towaru.

Dowód:

- pismo z dnia 17 czerwca 2019 r. k. 50;
- zeznania świadka E. S. k. 93v.-94;
- zeznania D. S. k. 94v.;
- zeznania W. S. k. 95;

Pismem z dnia 12 lipca 2019 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 24 000 zł w terminie 3 dni.

Dowód:

- pismo z dnia 12 lipca 2019 r. k. 26;

- pełnomocnictwo k. 29;
- dowód nadania k. 27-28;

Wiadomością e-mail z dnia 24 lipca 2019 r. powód oświadczył o odstąpieniu od umowy z dnia 17 stycznia 2019 r. wzywając pozwanych do zapłaty kwoty 24 000 zł

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 24 lipca 2017 r. k. 11, 16;
- zeznania D. S. k. 94v.;
- zeznania W. S. k. 95;

Przedsiębiorstwo (...) produkuje ślimaki hodowlane, które bądź to, w określonym przed sezonem wymiarze, D. S. następnie sam hoduje i sprzedaje jako produkt konsumpcyjny, bądź wytwarza, wyłącznie za gotowe zamówienie oseski ślimaka, które po wyprowadzeniu do konkretnego stopnia rozwoju, odsprzedawane są zamawiającym. D. S. nie ma możliwości hodowania i przygotowania do sprzedaży większej ilości osesków ślimaka, aniżeli założona przed sezonem hodowla, albowiem dla zapewnienia hodowli ślimaka w odpowiedniej ilości, wymagany jest konkretny teren, odpowiednio zabezpieczony.

Po wyhodowaniu ślimaka przez przedsiębiorstwo (...), osesek przetrzymywany jest w chłodni.

Ślimaki (oseski) można było odebrać w kwietniu bądź maju roku, w którym złożono zamówienie. Ślimaki ostatecznie odebrać w czerwcu, wypuszczenie ich w lipcu nie przyniosłoby żadnych rezultatów – ślimak nie urósłby do rozmiarów konsumpcyjnych.

Dowód:

- zeznania D. S. k. 94v.;
- zeznania świadka E. S. k. 93v.-94;
- wiadomość e-mail karta 8;
- zeznania świadka S. C. (2), karta 93v;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości uzasadnione.

Sąd ustalił, że strony zawarły umowę sprzedaży. Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powództwo znajduje oparcie łączącej strony umowie, na mocy której powód wyprodukował i przygotował do odbioru zamówiony towar w postaci ślimaków.

Spór koncentrował się w pierwszej kolejności na tym czy strony zawarły umowę objętą sporem. Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego jak również zeznań świadków i stron doszedł do przekonania, że umowa mimo nie zawarcia jej w formie pisemnej została zawarta przez strony na warunkach wskazanych w wiadomości e-mail zawierającej ofertę powoda, co potwierdza również okoliczność uiszczenia przez pozwanych zaliczki na poczet jej wykonania.

Pozwani podnosili jednak, że nie zawarli z powodem spornej umowy, wnosząc o zwrot uiszczony zaliczki. Wskazując nadto na złożone oświadczenie o odstąpieniu od umowy z uwagi na nieuzyskanie dofinansowania pozwalającego na otwarcie hodowli.

Okoliczności te nie miały żadnego znaczenia dla zasadności powództwa. Już w pierwszym mailu strona powodowa określiła terminy odbioru zamówionego ślimaka. Stąd strona pozwana powinna mieć świadomość, że umówiono termin odbioru. Strona pozwana nie wykazała, że strony umówiły się inaczej, to jest, że pozwani będą mogli otrzymać ślimaka w danym roku, bądź w innych latach. Pozwani przyznali, że czytali literaturę odnośnie hodowli ślimaka, oboje mają wykształcenie weterynaryjne. Nie może być zatem uznane za wiarygodne tłumaczenie, że sądzili oni, że będą mogli oni odebrać ślimaka w innym okresie, aniżeli określony w wiadomości e-mail. Tłumaczenie, że pozwani nie wiedzieli jak długo ślimaka należy hodować aby go wypuścić jest niewiarygodne. Oznaczałoby to, że pozwani zainwestowali pieniądze w hodowlę nie mając pojęcia na czym ona polega, ile trwa, jaki zysk przynosi, a skoro miała być to inwestycja pozwanych takie tłumaczenie jawi się jako pozbawione logiki.

Niespornym był fakt, że strony w umowie nie przewidziały możliwości odstąpienia od umowy przez pozwanych (art. 395 § 1 k.c.).

Stąd sąd ustalił, że strony zawarły umowę wyhodowania i sprzedaży osesków ślimaka, pozwani zobowiązali się zaś do odbioru tych przedmiotów w kwietniu lub maju. Strony umówiły cenę a strona pozwana wpłaciła kwotę zaliczki na poczet umowy. Niespornym był fakt, że pozwani nie uiszcili całości umówionej kwoty (jej wysokości nie kwestionowali) oraz fakt, że zamówionych ślimaków nie odebrali.

Powód od umowy odstąpił z uwagi na brak odbioru towaru i brak zapłaty. Prawo odstąpienia powoda od umowy nie było kwestionowane. Zgodnie z art. 494 § 1 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

Uprawnienie do żądania naprawienia szkody istnieje niezależnie od faktu odstąpienia od umowy i oparte jest na przepisach art. 471 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego w z dnia 12 maja 2005 roku w sprawie III CK 586/04).

A zatem zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Szkoda w przypadku powoda to nie tylko strata, którą powód poniósł ale również utracone korzyści.

Kwot objęta pozwem to pozostałe do zapłaty wynagrodzenie z tytułu umowy sprzedaży zawartej przez strony. Faktem jest, że kwota 24.000 złotych (powiększona o wpłaconą kwotę 6.000 złotych) była objęta umową stron. Powód wykazał a pozwani nie kwestionowali, że wykonał wszelkie czynności polegające na wyhodowaniu ślimaka doprowadzając go do określonego i akceptowanego przez strony umowy stopnia rozwoju. Towar był gotowy do wydania.

Powód wykazał zeznaniami fakt, że przedsiębiorstwo (...) produkuje ślimaki hodowlane, które bądź to, w określonym przed sezonem wymiarze, D. S. następnie sam hoduje i sprzedaje jako produkt konsumpcyjny, bądź wytwarza, wyłącznie za gotowe zamówienie oseski ślimaka, które po wyprowadzeniu do konkretnego stopnia rozwoju, odsprzedawane są zamawiającym. D. S. nie ma możliwości hodowania i przygotowania do sprzedaży większej ilości osesków ślimaka, aniżeli założona przed sezonem hodowla, albowiem dla zapewnieniu hodowli ślimaka w odpowiedniej ilości, wymagany jest konkretny teren, odpowiednio zabezpieczony.

Powód wykazał zeznaniami świadków, że towar został zniszczony, nie istniała możliwość jego odsprzedaży, przedsiębiorstwo powoda nie działa w ten sposób aby szukać kupców na wyhodowane ślimaki (a do takiej hodowli należy mieć zabezpieczone określone warunki) lecz hoduje ślimaki na zamówienie.

Odszkodowanie w sprawie niniejszej równe jest umówionej przez strony cenie. Strona pozwana wskazywała, że do odebrania ślimaka i rozpoczęcia własnej hodowli nie doszło z uwagi na fakt nieotrzymania finansowania, środki własne pozwany (według ich twierdzeń) nie wystarczyły aby uiścić ostateczną cenę sprzedaży. Z zeznań pozwanych, w szczególności M. K., wynika, że dopiero w miesiącu lutym pozwani rozpoczęli poszukiwania źródła dodatkowego finansowania ich inwestycji. Nie złożyli jednak żadnych dokumentów na okoliczność faktycznego ubiegania się o środki. Z zeznań ich wynika, że dokonali rozeznania. Zeznania pozwany są sprzeczne, niewiarygodne, ukierunkowane na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia procesowego, również w zakresie kiedy to strona pozwana z jednej strony twierdzi, że przed szkoleniem informowała powoda o niemożliwości rozpoczęcia hodowli w danym raku, z drugiej zaś, że na szkoleniu prosiła o sporządzenie umowy pisemnej. Zeznania pozwanych nie korespondują z materiałem dowodowym w zakresie wiadomości e-mail.

Brak jest podstaw do przyjęcia (okoliczność nieprzyznana i niewykazana przez pozwanych), że informowali powoda o tym, że umowę zawrą wyłącznie jeśli otrzymają dofinansowanie do swojej działalności.

Brak jest podstaw do przyjęcia, że szkoda powoda wyraża się wyłącznie w nakładach poczynionych na hodowlę ślimaków przygotowanych dla pozwanych. W takim układzie, skoro działalność gospodarcza powoda polega na hodowli i odsprzedaży ślimaków, w przypadku – jak przedmiotowy, kiedy to kontrahent nie wywiązuje się z umowy, wyłącznie z własnej winy, powodowi nie mogą być należne wyłącznie środki z tytułu poczynionych nakładów. Przedsiębiorstwo powoda pozbawione byłoby zysków. Odszkodowanie równe jest temu, co powód otrzymałby od pozwanych, gdyby ci wywiązali się z umowy, bądź gdyby sprzedać zamówiony towar rzetelnemu kontrahentowi.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w wyroku. O odsetkach orzeczono na zasadzie art. 481 k.c.

O kosztach orzeczono w myśl art. 98 k.p.c. Pozwani sprawę przegrali, wygrał ją powód a na koszty składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda 3.600 złotych, opłat od pełnomocnictwa 17 złotych i opłata od pozwu 1.200 złotych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)